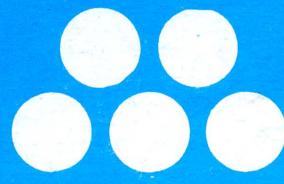

اول... قرائت دری برای صنف پنجم

الل ۱۳۶۶ م ش

Ketabton.com

قرائیت

دیک

برای صنف پنجم

مؤلفین:

مولوی عبدالحفیظ و مولوی نثار احمد

اعضاء مشورتی:

باطن شاہ "صافی" و سوشه گل "وحدتی"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
لکات چند برای استادان محترم

- ۱- و فتیقه مسلم صاحب داخل صفحه میشود باروچه بشائی باشد اگر دانشگاه علیکم نماید.
- ۲- استاد محترم خود را با اسم و تخلص صرفی دارد.
- ۳- بعد از احوال پرسی شاگردان، نظر فتح عسموم شاگردان را بینند.
- ۴- و ظایعیت خانگی طلب را ملاحظه نماید.
- ۵- درس گذشته را ارزیابی نماید.
- ۶- درس جدید را اولاً بالای شاگردان بخواند یکی سطح بعد خود استاد درس را مکمل نماید
نظم را به نظر ببرد بل غاید لکات هم و کلمات جدید را روی تخته بنویس و بالای همه طلاب بخاند.
- ۷- لکات درس مصنی و درجهات استعمال شود.
- ۸- بکار خانگی و راجع به درس آینده ہدایت واده شود.
- ۹- چون شرایط درس مختلف است در صورت امکان مسلم صاحب از مواد محیطی استفاده کند و
هم در صورت امکان از تجزیه فلسفی استفاده نماید.
الف

ب

- ۱۰ - اقلیّ در هفته پنجم طلب باید با قسم نی بر تجربه چوبی بتواند و مشترک صفت گیرد چرا که
تنها و تنها کار کردن با خود کار خط طلب را پنجه نساخته و کفايت نمی کند.
- ۱۱ - استاد محترم قبل از داخل شدن به صرف دریک کتابچه پلان درسی را تهیه نماید.
همین درس و کار روز مرغه خود را به ترتیب بتواند و خصوصاً پلان درسی را تنها برای معلمان
نمکار و کم تجربه ضروری داشت بلکه برای معلمان پنجه و سایر معلمان بدین استثناء ضروری و مهم تلقی می شود، با خود داشته باشد.
- ۱۲ - مسلم صاحب چهل و پنج دقیقه ساعت تدریسی را طوری تقدیمات نماید تا وقت
کار خانگی، تلفات، ارزیابی درس جدید و هم فایت نامی مسلم صاحب در آن گنجانیده شود
و در اخیر ریاضی رفع خستگی طلب فکاهی گفته شود.
- ۱۳ - چون استادان مسئولیت تاریخی و وجدانی دارند همیشه طلب راضیحیت نامی ارزشمند بخوده
و خصوصاً به اتفاق و اتحاد تشویق کشند، و همچنین آنها را مسئولیت نامی آینده شان متوجه سازند.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
مِنَا جَاهَتْ

بِعَزْلٰى يَارِبِ تُوانِ مَرَا فَدَائِي خُودَتِ سَازِ جَانِ مَرَا^{۱۰}
سَنْرَا وَارِنَامِ مَجْتِ بَدْنَا مَنْ وَجَلَ مِهْ سَنْكَرَانِ مَرَا^{۱۱}
رَهَا سَازِ، دَرِ دَسْتِ تَوْفِقِ^{۱۲} زَدَسْتِ اِجَابَتْ عَنَانِ مَرَا^{۱۳}
نَجْهَدَارِ اِزْشَرِدِ بَونَفِ قِ^{۱۴} الْهَمِيْ! تَوْهِمِ مِيْهَنَانِ مَرَا^{۱۵}
نَجْهَدَارِ اِزْشَرِ اِيجَادِ وَكَفَرِ^{۱۶} زَمِينِ مَرَا، آسَمانِ مَرَا^{۱۷}
زَبَانِ قَلْمَابِهِ حَقِ باِنْدَارِ^{۱۸} وَكَرَنَ قَلْمَمِ كَمِنِ زَبَانِ مَرَا^{۱۹}
بَخُونِ شَهَادَتِ مَزِينِ نَا^{۲۰} عَلِ نَامَهِ اِمْتَحَانِ مَرَا^{۲۱}

بَنْجُو يُمِنْ نَجْهَدَارِ جَانِ مَرَا^{۲۲}
نَجْهَدَارِ اِفْفَاشَتَانِ مَرَا^{۲۳}

۱- زیدگن ۲- شایسته ۳- کوشش کننده ۴- بیگانگان ۵- جلب یا اختیار ۶- هموطنان

۷- کفر ۸- زیبا ۹- نامه که بروز آنفرت بدست انسان داده میشود

لغت

شکر حق را که پیشوا^{۱۳} داریم پیشوای چو مصطفی داریم
 مهرو بہتر و گزین^{۱۴} به
 سرور و خاتم و نگین به
 او شریعت^{۱۵} بیان کند ما را
 صلوات^{۱۶} خدای بروی با
 امت او و دوستد را ویم
 چون ابو بکر و عصر و عثمان^{۱۷}
 مرتضی^{۱۸} دان علیهم الرضوان

رحمت حق نثار یارانش

باد بر جلد دوستد را نش

۱- ستایش پنجمین، ۲- رہبر، ۳- پاک، ۴- پسندیده، ۵- آخرین، ۶- دین و

ذہب خداوندی، ۷- معلم، ۸- درود و سلام، ۹- روز آنحضرت، ۱۰- نام جنت

سؤالات :

- ۱ - پیشوای اسلامان که میباشد؟
- ۲ - کدام کی از پیغمبران را خاتم النبیین گفته می توانیم؟
- ۳ - چهار یار پیغمبر ص، کدام کسانند؟
اطاعت ازا و امر خداوند

خدایکی است، خالق و مالک، رازی و پرورش دهنده ناست.

چون خداوند خالق ماد تمام جهان و جهانیان است و در زمرة^۱ جهانیان را از تمام مخلوقات به شکل بہتہ آفریده است، و همان ابر بہتہ چیز برگزیده است و انسان را از میان مخلوقات بر روی زمین خلیفه خود مقرر فرموده است. همچنین خداوند عذر خلقت تمام اشیاء با الخصوص انسان صفت کمالی خویش را اشکار نموده است

۱- جمع امر ۲- پیدا کننده ۳- صاحب ۴- روزی رسان

چنانچه بدن یک انسان را زدستگاه‌های مختلف ساخته، و هم‌آنها را با همیگر مربوط و وابسته نموده است. از قبیل حواس پنجگانه و دستگاه‌های درونی و بیرونی بدن انسان که هر کدام آنها با یکیگر معاونت دارند. و در صورت تغادل آنها انسان سالم بود و دارای عقل سالم می‌باشد، که در این وضع انسان صاحب حیات مرفرف و سعادتمند می‌باشد و این در حالی است که مطابق دستورات الهی عمل شود، و تمام حواس و اعضاء بدن طبق دستورات خداوندی در خدمت خود و دیگران و همچنین در عبادات خدای متسال و در امور مناسب و شایسته انسانیت بکار گذاشته شوند.

پس برای لازم است تمام اوامر خداوند را قلبًا بپذیریم و در زندگی مان بر آنها عمل نماییم تا سعادت دنیاوی و آخری دلنشیب خود گردانیم

۱- آلام ۲- نیک بخت ۳- لایق و قابل ۴- از تُول

حضرت محمد پیغمبر خدا است

حضرت محمد هن پیغمبر خداون و فرستاده است. مابندگان خداون و پیروان

پیغمبر خدا حضرت محمد هستیم نام پدر حضرت محمد هن عبد الله و نام مادر حضرت محمد بی بی آمنه و نام دایی ایکه آنحضرت را شیر میداد و پرورش میکرد بی بی علمیه است. حضرت محمد هنوز بدین اینیاده بود که پدرش عبد الله وفات شد و در سن شش سالگی آنحضرت مادرش وفات گردید و بعد از وفات بی بی آمنه سپر پرسنی حضرت محمد را جدشان عبد المطلب بر عهده داشت.

حضرت محمد را پدر کلاش خیلی با دوست میداشت و با او مهربانی می نمود
حضرت محمد از کوکی با هوش و با ادب بودند.

از طفلی با مردم به اخلاص و صداقت پیش آمد می نمود و در امتدادی مشهور بود، مردم امانت خود را برایشان می سپرد. ازین سبب هم

۱- خبرسان ۲- تربیت ۳- پاکی نیت ۴- راستی ۵- شهرت یاقوت ۶- عاریت

او را "امین" میگفتند، از آنحضرت هیچگاه دروغ شنیده نشده بود از بزرگان احترام میکرد و بر اطفال مهربان بود.

سوالات:

- ۱- حضرت محمد ص کی بود؟
- ۲- پدر حضرت محمد ص چه نام داشت؟
- ۳- بعد از وفات مادرش سرپرستی آنحضرت می‌کرد ادام شخص بعده داشت؟
- ۴- حضرت محمد ص را چرا امین می‌گفتند؟

مسلم صاحب در منف ویچ باد صاف پیغیراستدم حضرت محمد دارد اما یعنی آنحضرت می‌داند، قصه دارد یاد آور شوند و لایحه:

بحث فوقی به شاگردان کارخانگی داده شود.

خطاب معلم به شاگردان

شاگردان عزیز خیلی خوب شدم که امروز شما را با چهره‌های خوش و خندان در صنف پنجم می‌بینم. آغاز صنف پنجم را به همه تان تبریک می‌گویم.

فرزندانم: شما که اکنون به صنف پنجم ترقی نموده اید مسٹر شما نیز بزرگ شده است یعنی صنف پنجم سی و کوچش زیاد بکار دارد. باید هر مضمون را با دقت کامل بخوانید و صحیح بنویسد در یاد گرفتن املاء و اشکوش باشید تا بتوانید در آینه اشخاص مفید جامعه خود شوید.

تمرين: مسلم صاحب روایت شاگردان را یحییش نماید تا بآنها باطلاب محبت شود و نفات ذیل مسنی شود بعد از آنات در جملات ادبی استعمال گردد.

- ۱- صد اخوند بکسی ۲- خوش ۳- پیشرفت ۴- جاوده ۵- کوشش گفته ۶- جمع شخص ۷- فایده مند.

حکایت پسر مجاہد

موتر ما در کوتل ها آهسته آهسته بالا میرفت. در کن ر توده های سفید برف
سینه تازه سرکشیده بود، چنین معلوم می شد که اینجا به رنا و قتر فرامی رسد
فله برف آود و سفید کوه در اوی سر برگشوار نمود خاصی داشت.

همینکه موتر از گولانی های متعدد گذشت و بر سینه فراخ کوتل رسید. ناگهان کوکی
در کن رسک نمودارشد به حیرت افت دم که دور از آبادیها، کوکی در اینجا چه
میکند. وقتی موتر تزوییک او رسید از رانده خواهش کردم که بایسته همینکه -
توقف کرد، کوک نیز بر جایش ایستاد و بر عیشه اش تکیه زد با سلام کردم

و پرسیدم: بچ جان چ میکنی؟

گفت: رسک را جو میکنم.

پرسیدم: چرا این قسمت رسک را جو میکنم؟

۱- بلندترین نقطه کوه ۲- زیاد ۳- کلان ۴- ایستاد

گفت: برادرم در جنگ است و پدرم در آن طرف تپه قلبم میکند.

پرسیدم: آیا تو این کار مشکل را کرده میتوانی؟

گفت: چرا نی، می بینید که از صبح تا حال چند جای سرک را جو کرد ام از کن رسک سنگ و گل را میکنم و به چتری های سرک میاندازم تا موثر به آسمانی عبور نماید.

گفتم: آیا در بدл این کار بتوپول میدهند؟

گفت: نی رواج مانیست که پول بگیریم قوم ماسنگ مانده اند که هر کس رسک تردیک خانه و زمین خود را جو کند. و پول نگیرد.

گفتم: اگر ما بتوپول بدیم می گیری؟

گفت: نی هرگز نی، شرم است و خلاف رواج مردم ماست. ما این خدمت را خاص برای خدا و وطن خود میکنیم.

۱- میدان جنگ ۲- رسم و عادت ۳- عهد و پیمان نموده اند.

گفتم: اگر ما از توانش کنیم پول مسیگیری؟

گفت: فی پدرم قهرمیشود. و باز شرم است، که مردم قریه مابگویند، اللہ
بچه یوسف از موترا مجاہدین پیشگرفت، من که همین قدر کار برای مجاہدین و
وطن خود کرده میتوانم، چرانگنم؟

وقتی این حرف را زد بادستان کو چکش تیشه خود را برداشت و به کندن
زمین شروع کرد و مادر حیرت تمام به راه خود در حرکت افتادیم.
پس ملتی که کوکانش با چنین عزم راسخ روزهای دشوار را سپری نماید هر کس
نمیمیرد.

محترم مسلم صاحب! همچو حکایت هارجی بجهات مجاہدین و وطن قصد شود و به شاگردان نظریان فلسفه داشته.

۱- حیران ۲- قصد ۳- سخت

سوالات:

- ۱- عبد الله سرک را به چه خاطر آباد می نمود؟
- ۲- مردم قریه نجاح آباد نمودن سرک چه تصمیم گرفته بودند؟
- ۳- عبد الله از سواری موتربجامیدن چرا پول نگرفت؟

ضرب المثل ها

- ۱- بارگنج به متزل نمیرسد.
- ۲- کور خود بینای مردم.
- ۳- دزد در کوه جای نمیشود.
- ۴- چاه کن در چا است.
- ۵- آفت اباب بدوانگشت پست نمیشود.
- ۶- متزل دروغ کوتاه است. ضرب المثل ها معنی شود.

تمرين: معلم صاحب از طلاب ضرب المثل های عامیانه را پرسید و در کتابچه بالای شان بویسد.

حق وطن

فرزندانم؛ وطن چیست؟

وطن جایی است که پدر کلانهای ما در آن دفن شده‌اند و ما در آن تولد شده‌باده‌ی این قدم بعدم پاکی از شتایم و از آب و هوای آن استفاده کردیم. در ناز و نعمت آن پرورش^{۱۳} یافته‌ایم وطن آغوش مادر مهربان است که همهٔ ما را درست داشته و تمام نعمت‌های خود را نثار مکرده است. آغوش

وطن آنقدر پر محبت است که در دنیا نظری ندارد.^{۱۴}

چنانچه پدران ما در زمان تجاوز انگلیس بر افغانستان با استفاده از نیروی ایمان برخدا، استحاده شهامت و غیرت افغانی توانستند که با درست خالی از وطن خود دفاع کنند، ما هم مانند آنها از میراث شان و متعابل تجاوز رسیدیم. آزادی و استقلال کامل وطن و حاکم شدن عدالت اسلامی دفاع می‌کنیم.

۱- نیز فاک ۲- فایده گرفتن ۳- تربیت ۴- قربانی ۵- مثل و مانند.

فکاهی

روزی جبار از سرک میگذشت دید که شخصی پست ضربوزه را میخورد جبار گفت: این چبی تمیزیست که پست ضربوزه را میخوری فراً دور بیند از شخص مذکور جواب داد دور بیند ازم که تو برداری. جبار گفت: حالا که مطلبم دانستی کمی بده که من هم بخورم.

و ظائف یک شاگرد

صبح وقت ترباید از خواب بیده ارشود و ناز صبح را ادا نمایند. وقتیکه چای صبح را نوش جان نمودید لباس باشی مکتب خوش را پوشیده و کتابهای خود را مرتب کرده به مکتب بروید وقتیکه در راه میرودید همیشه از دست راست واژگن از جاده صرکت کنید وقتیکه داخل مکتب میشود برای ملازمان و

تمرين: معلم صاحب شاگردان را وفیقه بهد که امثال فکاهی را بگویند.

۱- جمع و فن ۲- ترتیب زادون

مُحَلَّان و مُهْصَنَفَان خَيْش سلام بِدَهْيَد و با هَسْم صَنَفَان خَوْد مُهْبَرَان
با شَيْد و قَتِيك رَحْضَت شَدِيد در خَانَه بَه ما در و پَدر خَوْد سلام بِدَهْيَد و با
ما در خَوْد در كَارهَاهي خَانَه هَسْكَارَاهي كَشِيد لَبَه سَهَاهي خَوْد رَاعَوض
خَوْد و در جَاهي در سَت بَكَذَارَيه . دروس روز مرَه را تَكَرار كَشِيد هَمَه روزه
اَقلَّا يَكْ صَغَر خَط بَنُويَسِيد تَاكَر اَطَاه و اَنْشَاه شَهَاء خَوب شَود و هَوش كَشِيد كَ
نَاز پَنْجَگَاه را فَرَامَوش نَكَبَنَه . و متوجه نَظَافَت خَوْد با شَيْد نَظَافَت خَوْد
نظَافَت كَتابَهَا و نَظَافَت صَنَفَ يَكْ و طَيْفَه مَهْم شَهَاسَت .

عَزِيزَانَم : نَظَافَت جَزَائِيمَان اَسْت پَنْجَبَر خَدا نَظَافَت را دَوْسَت مَيَدَشَت
اَگر بَه سَنَات فَوْق شَاهَ عَل نَمَائِيد اَنْشَاه الله هَمِيشَه كَاصِيَاب و سَرْفَراز مَيَابَشَيد
اَيْنَسَت باعَث تَرقَى شَاه .

تمَرين : لغَات ذَيل مَعْنَى و در جَملَات او بَيِّن استعمال گردد .

حکایت

یکی خوب کردار و خشنود بود
که بد سیر تان را نگوگوی بود
سخواش کسی دید چون درگذشت
که باری حکایت کن از سرگزش
دہانی بخنده چو گل باز کرد
چو بلبل بصوی خوش آغاز کرد
که من سخت نگرفتمی برسی
که بر من نکردند سختی بستی

«سعده».

تمرین:

مسلم صاحب نظم فوق را به نظر بدمیں نموده و تیجه آنرا بطلب
بغهایمیه.

لغات ذیل معنی و درجات مناسب استعمال نمایند.

-
- ۱- قصه ۲- بد اخلاق تهبا ۳- فوت کرد ۴- بعد از ۵- بسیار

شیرفروش

روزگاری خواجہ ای بُوکِ ہمہ روزه شیر کو سقدان رامی دوشید و آب زیاد باشیر
می آمیخت و صیفروخت، و پُول زیاد بدست می آورد.

شیرفروش مشغول کار خود بود که یکی از روز ناچوپان رمه را در دامنه کوه می چرازد
یکبار ہوا تاریک شده ابر پیدا شد و باران شروع به باریدن کرد، ناگھا سیل آمد
ورمه را بردا چوپان گریان و نالان ترد خواجه آمد.

خواجه پرسید که رمه را چکرده؟

چوپان جواب داد:

خواجه صاحب آن آبها نیک ہر روز در شیر میانداختی ہمہ با هم یکجا شده سیل شد
ورمه را بردا.

تمرين: مسلم صاحب: نتيجه درس را به شاگردان بگويد و فات ذيل را معنى كنيد.

۱- صاحب ۲- مخلود میکرد ۳- دفتار ۴- گریان

رُقْعَةٌ مُرِيضٍ

محترم سرمهدم صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته !

اینجانب احمد فرید ولد احمد مرید متقدم صتف پخم نسبت مریضی که عالیه حالم
گردیده است برای خواندن دروس خوش حاضر شده نخوانم امیدوارم که مغذتم را
پذیرفته مریض مسامل فرمائید با احترام

شاهرود شما احمد فرید

هدیه

یوم شنبه مورخه ۹ میزان ۱۳۶۵

تمرين : لغات ذيل مني شروع و ماقوله رفع كار ضروري به طلب و فقه خانگي داده شود .

۱- پيش شده ۲- عدم ۳- قبول كرده .

باغبان پیر

فرزندانم: روذگاری باغبان پیری بود که یازده فرزند جوان داشت باغبان شخص رحمت کش بود کامیکرد و لتمه نان حلال بدست می آورد و مینورد باغبان بسیار پیر شده بود، مریض شد چون شخص عاقل بود. فرزندان خویش را طلب کرد و برای آنها گفت هر یک بر رویه یکدane خچه بیاوردید فرزندان - رفته یک، یک خچه آورده باغبان روز به فرزندان کرد و گفت همه خچه ها را یک گنجید و محکم بسته کنید وقتیکه خچه ها را بایهم بستند، به هر یکی از فرزندان گفت تا آزار بشکنند، اما هیچ یکی از آنها نتوانست که بسته خچه ها را بشکنند باغبان تحریر کار و عاقل بسته خچه را گرفت یک، یک خچه را جدا کرد و شکنند. فرزندان پریم که ای پدر و زین چه پندی بود.

پس جواب داد که ای فرزندان اگر شما اتفاق داشته باشید یک دست باشید

هیچ وقت نخواسته شما را شکست ده اگر بی اتفاق و جدا جدابودید مثل من یک قدر
ضعیف که در حالت ترُّع باشد شما را شکست میدهند و از میں می برد.

تمرين: مسلم صاحب هف اين دس را بيان ساده و دران به شاگردان بخاندو نجي اتفاق و هر سه تجھ و هي

اتفاق را براي شان بخويد.

۱- نادران ۲- جان كنه نه

مُتّجه دروغ

شبانی در کوہ ساری شباني میکرد و در نزدیک آن قریه‌ای بود که مردم در آن
قریه زندگانی داشتند، یک شب شبان تضمین کرفت که مردم ده را فریب دهد.
فریاد زد که گرگ آمد، گرگ آمد. مردم قریه صدا او راشنیده با چوپ و تبر
بلطف او دویدند و دیدند که گرگ نیست از شبان پرسیدند گرگ کیست. شبان
گفت پیش از آمدن شما سگ قوی پنجه من گرگ را گرفختا نمذ. شب دیگر باز
با صدای بلند فریاد زد، گرگ آمد، گرگ آمد. باز مردم قریه به گمگ او شافتند
گر از گرگ هیچ اثری نبود و مردم قریه فهمیدند که دروغ میگوید.

شب دیگر برستی بر راه او گرگ حمل نمود. هر قدر که فریاد نمود هیچ کس به
گمگ او نیامد و فکر نمودند که دروغ میگوید. گرگ گوسفدان متقد و دارخی
نمود. چون صح شد مردم قریه حال شبان و گوسفدان را دیدند به شبان گفتند

این نتیجه دروغ تواست. اگر تو بدون سبب دروغ نمی‌گفتی به این حالت نی افتادی در حالیکه ماصدایی ترا شنیدیم. فکر نخودیم که مثل شب های گذشته دروغ میگوئی. بشبان ازین کار خود بی نهایت پیشان شده و تضمیم گرفت تا در آینده دروغ نگوید.

منکاهی

جوانی تازه از میدان جنگ برگشته بود. مردم قریه از او پرسیدند که در جنگ چه کردی؟

جوان جواب داد. پایی یکی از دشمنان را بریدم. پرسیدند چرا سرش نبریدی؟
گفت زیرا که سرش را دیگر کسی بریده بود.

تمرين :

استاذ محترم نتیجه دروغ چه شاگردان فهانه و از ایشان چند منکاهی کوتا درخواست نماید.

هجرت

هجرت به معنای دور شدن و جدا شدن از متریل و مسکن اصلی بناهای رضاخانی خداوند^۱ میباشد. کافران نکه پیش از هجرت مسلمانان هم وقت مانع نشر دین مقدس اسلام میگردیدند. و مسلمانان را نمی‌گذاشتند که اوامر خداوند را بطور آزادانه بجای نمایند، حتی چندین مرتبه قصد کشتن حضرت پیغمبر^ص را کردند. بنابراین هجرت پیغمبر^ص با پیروان خویش به قصد نشر برتر دین مقدس اسلام به امر خداوند انجام دینه مفتوح^۲ هجرت نمودند و مردم مدینه منوره از ایشان و همه مسلمانان استقبال نیک نمودند. حتی از مال و دارائی خود به مهاجرین نکث نمودند. و مردم دسته دسته جنوب پیغمبر^ص مشرف شده و دین اسلام را قبول نمودند. چون در مدینه منوره تعداد مسلمانان روز بروز زیادی شد. کفار نکه ازین وضع سخت در تشویش بودند و دساییں گوناگون را مطرح می نمودند، اما بالآخر و در سال هشتم هجری نکم مخفی^۳

- ۱- خانه - ۲- پرگانه کردن پخش کردن - ۳- روش شده - ۴- خوشگویی، پیشنهاد - ۵- بزرگ

کاملاً بست مسلمانان فتح شد.

چون مانیز امت حضرت پیغمبر مسیح، استیم، بنابران و راموز زندگی از خود ایشان پیروی می نمایم. هنگامیکه رو سهای متجاو زوغه مان فریب خورده شان بروطن ما چو جم آوردند و به مسلمانان دست نظم و آزار و رازگردند ما هم به پیروی حضرت پیغمبر مسیح، و دیگر مسلمانان راه ہجرت را پیش کر فیم و مهاجر شدیم. پس در ہجرت بایه از همه اولتر قام او اصر خداوند را، را بجا آریم و از چیزهایی که منع نموده است پر میزیم و بحیث یک مسلمان کامل آماده جهاد شویم.

تمرين:

۱- چه باعث شد که مردم مسلمان افغانستان مهاجر شدند؟

۲- ہجرت در کدام وقت بالای مسلمانان لازم است؟

۳- مسلمان باید در زمان ہجرت چه کار کنند؟

وقت شناسی

شگردها عزیز! شما میدانید که وقت در زندگی چقدر اهمیت دارد و وقت بزرگ
سرمایه انسان بشمار میرود که بنا بر آنرا بیهوده تلق نمود. پس برای اینکه اوقات عزیز
تاریخ نشود، هر کدام تاریخ باید یک تقسیم اوقات منظم داشته باشد تا از تلف
شدن وقت جلوگیری بپذیرد. یعنی وقت درس و تدریس، وقت های نمازو عبادت
و تفریح باید معلوم باشد. لحظ هم وقت فیلم خود را ضایع نسازد. و ظایفی را که به
شما سپرده می شوند باید در وقت معین، بصورت منظم انجام دهید و در آن غفلت
نمایید. اوقات خود را صرف آموختن علوم اسلامی و عبادات خداوندی ^{نهاد} نمایید.

سوالات:

- ۱- از وقت گرانبهای خود چطور استفاده نمایم؟
- ۲- ضایع نمودن وقت برای یک شاگرد چه ضرر دارد؟

۱- بی فایده ۲- ضایع ساختن

تفاق

خداوند ^۱ یهود مسلمان را به استخاد و اتفاق امر نموده است. هر کسیک درین مسلمانان تفاق می اندازد و سبب جدائی مسلمین میگردد، در حقیقت پیرو شیطان بوده گناه بزرگ را مرتکب میشود.

تفاق یک جامنه را فاسد می سازد زیرا هر کدام از افراد جامنه عوض اخوت و برادری با یک دیگر دشمنی میکنند و بجای اطاعت قانون اسلام از قانون ^۲ یا غیر اسلامی پیروی مینمایند. درین صورت عوض یک رأچنین راه پیدا میشود و این خود سبب دشمنی و خصومت میگردد.

ملکت عزیز ما افغانستان سرزمینی است که همه مردم آن مسلمان هستند. و در هر عصر و زمان از دین مقدس اسلام دفاع کرده و همیشه متعاب تجاوزگران و یک صفت قرار داشته اند. مگر حکومت های وقت و اشخاص فاسد و غیر اسلامی مردم

افغانستان را متفرق ساخته و از تسلیفات اسلامی دور نگهداشته، همین-

عمل سبب شد تا کفار به بہانه های گوناگون داخل افغانستان کردیده و ضد اسلام فعالیت نمایند.

چنانچه اکنون تجاوز نظامی روسیه‌ای جاییت کار بر سر زمین مانعی همان روایا غیره اسلامی و نفاق افگانی اجابت و غفلت حکومت های همان وقت میباشد. اما خوشبختانه مردم مسلمان افغانستان این بار هم تسلیم تجاوزگران نگردیده و توانی یکسره دست به جهان مسلمانه زده است.

مگر هر چیزیک سبب تکمیل جبهه و موفقیت نهایی مجاہدین میگردد فعالیت حماسه کشیدن در راه ازبیین بردن نفاق و چند دستگی و ایجاد صفت واحد اسلامی میباشد.

تمرین : ۱- کسانک درین مسلمانان نقاق می‌اندازد چه کس افغان است؟

۲- نقاق درین یک چه اسلامی چه ضرر دارد؟ ۳- اگر درین مسلمانان تحداد کامل وجود آید چه ناشی نخواهد بود؟

: ۱- آفریقی ۲- پیمانهون

دوری از صحبت جاہلان

مکن صحبت جاہلان احتیار	دلاگر ضرد مندی و ہوشیار
نیامینه چون شکر شیر باش	زجاہل گر نیز نہ چون تیرباش
از آن بک جاہل بود غمگسار	تر اژدها گر بود یار غار
باز دوست داری که جاہل بود	اگر خصم جان تو عاقل بود
که نادان تراز جاہلی کار نیست	چو جاہل کسی در جهان خواست
وزو شنود کس جزا قوال به	زجاہل نیاید صرافاں به
که جاہل نیکو عاقبت کم بود	سر انجام جاہل جهنم بود
که جاہل بخواری گرفتار به	سر جاہلان بر سر دار به
کزو نگئ دنیا و عقیبی بود	زجاہل خذکر دن اولی بود

عاقل ۱ - نادان ۲ - دشمن ۳ - خوب ۵ - بحیض ۶ - بیج قول ۷ - دونخ ۸ - کناؤنگری ۹ - بہتر

۱۰ - روز آخرت - استاذ محتم نظم فوق را برای شاگردان ترجیح نمایند.

فناهی

روزی شتر و رو با همراه بودند. در وسط راه کنار دریا رسیدند. رو با رو به شتر کرده و گفت - در آمی و بین که آب تاچ اندازه است، شتر در آب درآمد و گفت بیا آب از شکم بالانیست. رو با گفت بله، اما از شکم تا شکم تفاوت است.

غزوه احمد

کفار عکس خاک رکون انتقام کشتن گان خود در جنگ بدشپا هی به همراهی مردم اطراف مک جمع نموده به غرض مقابل باشدان طرف مدینه منوره حرکت نمودند، که تعداد آنان به سه هزار نفر جنگی می رسید. وقتیکه این خبر به آخرت صدایی ایشان تیر مسلمانان مدینه منوره را جمع نموده و برای مقابل با آنان راجح به تحسین محل جنگ مشوره نمودند. که بعد از حصر اکثر مسلمانان به این نتیجه رسیدند که

- نام جائی در مدینه

بمحابی کفار در دامنه کوه احمد که در تردیکی مدینه منوره واقع بود یعنیک پهرازند. درین
عزوه پس از برگشتن سه صد نفر منافقین تعداد مسلمانان به هفتصد نفر میرسید.
وقتی که مسلمانان به کوه احمد رسیدند، آنحضرت ^{صلوات الله علیه و آله و سلم} نقشه جنگ را خودش ترتیب نموده
و ترتیبیاتی را که لازم بود گرفت. به تعداد پنجاه نفر تیر انداز ماہرا را به سرداری عبدالله بن
جعفر (رض)، در بالای آن دره که پهلوی کوه احمد واقع بود و حضر حذف شمن از آن طرف
تصور می شد موظف نموده و برای شان گفته اگر پیروز شویم یاشکت بخوبیم از
اینجا حرکت نکنید.

وقتیکه جنگ شروع شد بعد از مقابله شدید سربازان اسلام پیروز شدند. و به جمع بود
غنايم پرداختند، اشخاصیکه بالای گردنه کوه به محافظت گماشته شده بودند ویدند
که مسلمانان پیروز شدند و بفکر اینکه جنگ خاتمه یافته و پیروزی کامل نصیب -

مسلمانان شده است، و رغنم حسنه بگیرند و از آنجا پائیں اهدند،
اما عبدالله بن جعفر (رض)، بایازده تن به

۱- علیق - کار آزموده

نگهبانی گردن استوار ماندند، وقتی کفار مواضع را خالی دیدند بسوی آن حمل آوردند، و محاکمین دره بعد از محاومت شدید به شحادت رسیدند. و پس اسلام که از عقب خاطر جمع بودند ناگهان تحت چومن مشرکین قرار گرفتند.

به تقاده هفتاد تن از مسلمانان در این جا شهید شدند که حضرت حمزه «رض» کاکای پیغمبر اسلام (ص)، در جلد آن شهداء شامل بودند.

حضرت محمد (ص)، نیز درین جنگ جراحتی برداشته و یک دستان مبارک ثانی شجید شد.

ظاهراً هرگونه اسباب شکست مسلمانان بهظر می‌آمد. درین وقت وحی‌اللهی به آنحضرت (ص)، نازل گردید که فرمود: سست مشوید و اندوه‌ها که مباشد و شما غالباً اگر ایماندار هستید آن ندای اللهی دلهاي شکسته را پیوند نمود با وجود ناراحتی و خستگی زیاد دوباره بر شهر کان حد ورشده کفار یک ظاهر کا صیاب به نظر می‌آمدند محاومت را آزاد سرت داده و سرافنگندۀ از میدان گرفتند، و پیر و زن

نضیب مسلمانان گردید.

سوالات:

- ۱- در عزوه احمد تعداد کفار چند نفر و از مسلمانان بچند نفر میرید؟
- ۲- تیراندازان ما هر در بجا سنجک گرفته بودند؟
- ۳- درین جنگ چند تن از مسلمانان بدراجه شجاعت رسیدند؟
- ۴- درین غزنه بحضرت محمد (ص)، چه اذیت رسید؟
- ۵- در عزوه احمد شخص حضرت محمد به اکثریت اطاعت فرمود یا خیر؟
- ۶- چه باعث شدست جهاد و عزوه احمد گردید و در حالیکه کفار در شدست بودند؟
- ۷- آیا حضرت پیغمبر ﷺ در جهاد و طرح نقشه جهاد حمایت گرفتند یا خیر؟

اسلام و کمونیزم

اسلام مردم جهان را دعوت میدهد تا عقیده داشته باشد که خداوند یگانه و توانا وجود دارد که آفرینش جهان و تمام کائنات است. کسانیکه براین عقیده بوده و مطابق اوامر خداوند و رهنواده پیغمبر شیخ حضرت محمد (ص)، رفتار نمایند، در دنیا مسلمان نامیده میشوند، و در آخرت بجزا پاداش نیک عقیده و اعمال خود را میگیرند.

اما کمونیزم برخلاف اسلام مردم را دعوت میدهد تا از عقیده فوق بر خذ بوده و در زندگی دنیا بدون کلام عقیده ماسته و عوش دارایی آزادی کامل باشند و تنها برای خوش گذرانی دنیا سعی و تلاش نمایند و راجح به آخرت باکی نداشته باشند.

چنانچه یک شخص مسلمان به کمونیست میگوید: بیا مسلمان شو، زیرا اگر اسلام را پذیرفته آرا بش میشود.

ورزه به عذاب گرفتار می شوی . حکومیت میگویند ، در اسلام آزادی دنیا وی
نیست و با آخرت کاری ندارم ، که این راست نیست .

مسلمان میگوید فکر کن اگر ما تو هردو بسیریم و به روز قیامت اگر هیچ چیزی نباشد ،
من و تو هردو در یکث حالم ، و اگر ثواب و عذاب باشد ، من ثواب خواهم گرفت
و تو در عذاب خواهی ماند .

پس کدام کی ازین دو راه خوب و درست است ؟
کو نیست گفت اسلام راه درست و بجا است ، لذا مسلمان شد .

مثال

قصد و یا سخن کوتاهی که در میان مردم مشهور بوده و شامل عبرت باشد آنرا ضرب المثل میگویند.

مطلب از آوردن ضرب المثل نا زود متوجه ساختن شنونده بکارهای نیک میباشد. مثل نا طوریکه بصورت نشرشده به قسم بیت هم آورده شده است.
چنانچه سعدی ارجح فرموده است.

گاوان و ضران بار بردار پر ز آدمیان مردم آزار
مطلب اینکه مردمان، مردم آزار و ظالم از حیوانات و چارپایان هم بترند.

چو مینی کنابینا و چا است اگر خاموش بنشینی گنا است
ینی اشخاص عالم و داشتهند، اگر جا هلان را راه نهانی نکنند سخت گنا کاریستوند

۱- آوردن مثال

آنرا که حساب پاک است از محاسبه پاک است.

لئان حکیم را گفتند ادب از کجا آموختی؟ گفت از بی ادبان، زیرا هر کاری که از آنها در نظر مرم ناپسند آمد از آن پرهیز کردم و عقب آن نگشتم.
نان و پیاز به پیشانی باز.

آدم خوش معامل شریک مال مردم است.

احساس یک مادر

شب بود تاریک و خفناک، کوچ لای بود در پس کوچ باود آخرین نقطه این کوچ دروازه زنگ رفت و شکسته ای مسدوم می شد. که نظر هر گهند را با احساس و دل شکسته را بخود جلب می کرد. و این احساس را در دل انسان بسیدار می ساخت که چه انسان مظلوم و بیچاره درین جا زندگی می کند.
من همین فکر برای خود ادامه دادم، تا به تردیک این خانه رسیدم،

- ۱- حساب - ۲- ترس - ۳- نرستک - ۴- درک - ۵- بیچاره

و خیال عبور را داشتم که دفعتاً آواز گریه وزاری بگوشم رسید. و مرا از فتن
ماش شد، و بادل بسیار لرزان ایستادم و شنیدم، مادری بالای جسد پسر جوان
مرگ خویش با گفتن این کلمه ها ناله میکند و میگیرد.

واخ پسر محظوظ، پسر مسلمانم پسر شریف و با غیر تم پسر عطن دوستم، پسر
شہیدم که خود را فرامی دین و وطن عزیزت نمودی پسر خوبم تو بهترین مرگ دنیا
را فضیب شدی تو جام شهادت را نوشیدی، اما پسر با غیر تم صرا در این دنیا
باغم و اندوه تنها گذاشتی صرا برای کلام کس گذاشتی، پدرت هم خود را دین
راه شهید ساخت و صرا تنها گذاشت.

من هم توانستم ازین اضافه کلمات این مادر را که در آغوش بنجیب خویش
چنین شیر مردی را پرورد و بود طاقت کنم. من خود را بصفت یک زن نهان
و وطن دوست شامل ماثم این مادر نموده داخل خانه شدم و بعد از کمی گریه چادر این

ما در شریف را گرفته و از قول تمام مجاھدین افغانستان و وطن این ولداری را
بر ارش دادم، گفتم، ما درم ما در خوبم! تو با این وجود نحیف و ناتوان خویش
که پنین شیر مردی را از دست داده‌می، خود را تنها ندانی تو تنها غیستی بهم
و خزان و پسران این سرز مین با تو یکجا هستند، و پایه تابوت این جوان مرد را بر
زمین نمی‌گذارند، و اسلو این شیر مرد را بدون صداره‌ای نمی‌کنند.

ما در خوبم! من از قول همه مجاہدین و شریک راه آنها این امیدواری را میدهم
که بهمین زودی ها سرز مین اسلامی خویش را، سرز مین شیر مردان را از دست
غارت کران و چپاولگران و بی دین ها و ناپاکها آزاد خواهیم ساخت و روزی برقرار
این شهید راه اسلام و وطن دسته های گل خواهیم گذاشت و مرگ مجاہدین شهید
خویش را که زندگی با سعادت است جشن خواهیم گرفت. انشاء الله.
زیرا شهید زنده جاوید است.

چند سخن از سعدی^(۱)

دو کس رنج بیهوده بر دند و سعی بی خایده کردند، یکی آنکه اندوخت و تخرد، و دیگر آنکه آموخت و عملی نکرد.

علم چندانکه بیشتر خوانی چون عمل در تو نیست نادانی
 یکی را گفته عالم بی عمل به چه ماند؟ گفت: به زبرد عمل. حکمی فرزند خود را
 وصیت کرد. تا توانی در طلب علم و جم مال سئی بلین^(۲) بجا آورد که انسای زمان از دو
 قسم بیرون نیستند.

اگر خواص اند به جهت علم ترا تکریم کشند و هرگز عوام به سبب مالت تعلیم نهایند.
 قطعه

گر نشد مال رو تو علم آموز که بود نفع آن ز گنج او^(۳)
 مال فانی شود بگردش دهر علم پیشته باقی است ترا

۱- بی فایده ۲- جمع کرد ۳- دانای ۴- کوشش ۵- زیاد ۶- مردم خاص ۷- عزت ۸- تعلیم و تحریم ۹- بهتر ۱۰- نیت و ناید ۱۱-

مطالعه

مطالعه یا خواندن:

عملی است که پرده های جهل و نادانی را از متعاب دیده گان انسان دوستی سازد.
مطالعه است که برای انسان آگاهی می بخشد.

مطالعه معرفی همه غربی هاست. با مطالعه و خواندن انسان خیر و بنیامیگردد،
عالمند می شود. و صاحب حکایت میگردد. مطالعه برای انسانان قوت و نیروی
فکری میدهد.

مطالعه و سلیمانی خوبی است برای قادر ساختن انسان در شناخت عرب
و بد. مطالعه انسان را تشویق میکند تا بهتر شده کار کند و زحمت بکشد و مطالعه برای
همه می فهماند که چطور زندگی کشند چه مسئولیت های دارند، و چگونه رفع مسئولیت
کشند. مسئولیت چیز و مسئول کیست. انسانها بگدام راه بروند،

- ۱- خواندن - ۲- نایش - ۳- دانای - ۴- توانای - ۵- پرسیده شده.

یکی با دیگری چونه ارتباط بگیرند. احتیاجات خود و دیگران را چلور رفع نسازند.
مشکلاتی را که انسان در زندگی با آن مقابل میشود چونه حل نماید.
مطالعه است که انسان را خداشناس میگرداند.

در اثر مطالعه انسان با خود فیصله میکند که به خداوند چیز عبادت نماید و بر قانون
خداوندی بپند و مطابق آن عمل کند و هر شخص دیگری اگر خلاف قانون خداوند چیز
کاری نماید او را هم لضیحه کند و از کارهای بد منع نماید، و بالآخره مطالعه باعث
نیک بختی دنیا و آضرت است از همین جهت در قرآن کریم هم بسیار تاکید
گردیده که انسان باید بخواند و با خواندن و مطالعه راه بهتر را انتخاب نماید و همان راه
را دربال نماید.

پس وقتیکه مطالعه این قدر منفعت نداشته باشد همراه دارد. به شاگردان عزیز تو صیغه
میشود تا همیشه کتابهای سودمند و مفید را بخوانند و از آنها علم بیاموزند و مطابق آن حرکت نمایند.

۱- پیرستگی

سوالات :

۱- مطالعه چیست ؟

۲- مطالعه به انسان چه فایده دارد ؟

۳- مطالعه کدام کتب برای انسان ضروری است ؟

حضرت سلمان فارسی

آورده اند که سلمان فارسی پندریکی از شہر را امیر بود عادت او در امارت و حکومت نیز قصیر نگرده بود، گلیمی پوشید و پیاده رأی میرفت و احتیاجات خانه خود را خود شان تهیی می نمود.

روزی صردی سبدی خریده و بر سر نهاده بود، شخصی رامی خواست که آنرا بخانه اش ببرد، ناگاه سلمان فارسی آنجا رسید، و آن شخص حضرت سلمان فارسی را مشاهدت و سبد را بوی داد تا بخانه اش برساند.

۱- فرمان روائی

در راه مردی پیش رو آمد و گفت ای امیر این بار را به کجا می بردی، صاحب بد
دانست که او سلمان فارسی و امیر است، طلب عفو کرد و گفت مردی خش
که ترا نشناختم و ندانستم حضرت سلمان هنچ چیزی نگفت و بار را به
منزل او رسانید و گفت من که به عهد خود و فانمودم، حالات تو عهد کن که دیگر کسی
ای ببیگار نگیری و کاری را که توانش داشته باشی خود اجرا کن که به حمال تعلق داش
نمی رسد.

سؤالات:

- ۱- حضرت سلمان فارسی که بود؟
- ۲- زندگی حضرت سلمان ارض، در وقت امارت وی چگونه بود؟
- ۳- حضرت سلمان فارسی ارض، راجع به بنیگار گرفتن اشخاص چه نظر داشت؟

- بخشش -

حکایت

دو برادر بودند . یکی خدمت سلطان میکرد و دیگری بسی بازی خود نان میخورد . روزی با هم صحبت میکردند ، یکی گفت چرا نهادت نکنی تا از مشقت کار کردن رهانی یابی .

دیگری گفت تو چرا کار نکنی تا از ذلت خدمت استگارگری ، زیرا که خردمندان گفته اند که نان خود خوردن و نشستن از کمر زین بستن و بخدمت ایستادن اوی تر است .

بست آمک تفته^۴ کردن خیر به ازدست بر سینه پیش امیر

قطعه

عمر گران^۶ یه درین صرف شد^۵ تا چه خورم صیف و چه پوشمش تا^۷
ای شکم خیره بستافی باز^۸ تانکنی پشت بخدمت دو تاء

۱- خواری ۲- دانشمندان ۳- بهره ۴- گرم ، داغ ۵- تابستان ۶- زمستان

آداب سخنگفتن

حکم‌گفته اند که هرگز کسی بیهیل خود اقرار نکرده است مگر آنکس که چون
دیگری در سخن باشد بچنان تمام ناگفته سخن آغاز کند.
سخن را سراست ای خردمند و بن

می‌اور سخن در میان سخن

خداوند تدبیر و فرهنگ و هوش
نگوید سخن مانسب نبیند خموش

۱- جمع حکیم ، صاحب حکمت ۲- انجام ۳- صاحب ۴ - علم و دانش

حکایت

یک طفل از بزرگی پر سید که بلوغ چیست ؟
بزرگ جواب داد که بلوغ راسه نشانی هست .

اول پانزده سالگی ، دوم حسّتلام و سوم برآمدن موی پیش اما حقیقت آنرا یک نشانی بود . و آن اینکه شخص در تجوی رضای خداوند باشد نه در بند نفس خویش . هر کسی را این صفت موجود نیست و صفت بالغان بحسب نزود .

تصورت آدمی شده قطره آب که چهل روزش قرار اندر حرم ماند و گرچه ساله را عقل و ادب نیست به تحقیق نشاید آدمی خواند

۱- رسیدن ، پخته شدن ۲- بازی دادن بشیطان ۳- موی زیر ناف ۴- در تلاش ۵- قطار ۶- بچ دان

نضیحت

شخضی دید که ابلی بی حرمتی و انشمندی را میکند. آن شخص گفت:
 اگر این دانامی بود کار او بانا و ان بدهیانی رسید.
 دو عاقل را بنا شد کیم و پیکار
 نه دانامی ستیز با سکار
 اگر نا و ان بوحشت سخت گوید
 دو صاحب دل نجهد ارن دموئی
 و گرد هر دو جانب جا هم لانه
 یکی را زشت خوئی داد و شام
 بر زانم که خواهی گفتن آنی
 همید و ن سرکشی و آزرم جوئی
 اگر زنجیر باشد بکار نم
 تحمل کرد و گفت امی نیک فرجام
 که دانم عیوب من چون من ندانی

۱- نادان ۲- بی غریب ۳- صاحب داشت و علم ۴- کینه ۵- جنگ ۶- جنگ ۷- شتا بزدهی حوصله، بی خود
 ۸- ترس و اندوه، وحشی گری ۹- دانا ۱۰- همان دم ۱۱- حیا، نرمی ہتر ف ۱۲- انجام

حکایت

مردی چشم در دارد، خواست چشمهاش را در مان کند.

نزد بیطار رفت. بیطار آنچه را در چشم چار پایان میگرد و چشم او کشید آن مرد کورد شد.

شکایت خود را به حاکم برد. حاکم به وی گفت برو هیچ توان نیست، زیرا اگر تو خوب نبودی، نزد بیطار نمی‌رفستی.

مقصود ازین حکایت آنست تا بداینکم که هر شخص نا آزموده را که برگز سپردن خطاست. زیرا با آنکه این کار باعث نذامت میگردد و نظر خود مندان بیعقلی بحسب میرود.^{۱۵۱}

ند پد ہوشمند روشن^{۱۵۲} رامی بفروما^{۱۵۳} یه کارهای خطیر^{۱۵۴}
بوریا باف^{۱۵۵} اگرچه با فن است نبرندش به کارگاه^{۱۵۶} حسیر^{۱۵۷}

۱- تداوی ۲- داکتر چارپایان ۳- صحیح ناشده، غیرونزیده ۴- افسوس و پیشانی ۵- عاقلان، دانایان ۶- هرثیار
۷- روشن فکر ۸- ناگش، بی همزمانی ۹- برگز ۱۰- کارخانه ۱۱- ابریشم، پارچه ابریشمی

ترجمہ بیان

پدر مژده راسایه بر سر فگن
 نه دانی چه بودش فروذه سخت
 چو بینی متی سرافگنه پیش
 میتم ارجحید که نازش خرد
 الاتان خرید ک عرش عظیم
 بمحبت بکن آ بش از دید پاک
 اگر سایه خود برفت از سر ش
 من آنگه سرتاجور داشتم
 اگر برو جو دم نشستی مکس
 کنون گربنداز بندم اسیر
 مرا باشد از در طفلان خبر
 غبارش پیشان و خاکش بکن
 بود تازه بی بیخ هرگز درخت
 مده بوسه بر روی فرزند خویش
 و گر خشم گرد که بارش برد
 بلر زد همی چون بگرید سیستم
 به شفقت پیشان از چهره خاک
 تو در سایه خویشتمن پرورش
 که سر در کن اپدر داشتم
 پریشان شدی خاطر خندکس
 بنا شد کس از دستانم نصیر
 که دلخی از سر بر فتم پدر

مناجات

یارب بلم غیر خودت جامگذار

در دیده من گرد تمنا مگذار

لُقْتُمْ بِكُفْتُمْ رَمْنْ نَمِ آَيْدِيْ هَسْجَ

رحی ! رحی ! مرابعن و امگذار

یارب مکن از لطف پریشان ما را

هر چند که بست جرم و عصیان ارا

ذات تو غنیمی و امیر محظی جیم

محتج بغیر خود مگردان ما را

ای سر تو در سینه هر حرم راز پیوسته در رحمت تو برمده باز

هر کس که بدرگاه تو آورد نیاز

نمکو مزمودگاه تو کی گردد باز

B

6.421

AEC

1128 v.9

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library